1. І сказав Самуїл до Саула: Господь послав був мене помазати тебе на царя над народом Його, над Ізраїлем. А тепер послухайся голосу Господніх слів.

2. Так сказав Господь Саваот: Я згадаю, що зробив був Амалик Ізраїлеві, що клав йому перешкоду на дорозі, коли він виходив із Єгипту.

3. Тепер іди, і поб'єш Амалика, і вчиниш закляттям усе, що його, і не змилосердишся над ним. І позабиваєш усе, від чоловіка аж до жінки, від дитини й аж до немовляти, від вола й аж до штуки дрібної худобини, від верблюда й аж до осла.

4. І Саул оповістив народ, і перелічив їх у Телаїмі, і двісті тисяч піхоти та десять тисяч мужа Юди.

5. І прийшов Саул аж до Амаликового міста, та й засів у долині.

6. І сказав Саул кенеянам: Ідіть, відокремтесь, вийдіть з-поміж Амаликитянина, щоб я не долучив вас до них, бо ви зробили були милість усім ізраїльтянам, коли вони виходили з Єгипту. І відокремився Кенеянин з-поміж Амалика.

7. А Саул побив Амалика від Хавіли аж до місця, де йдеш до Шуру, що навпроти Єгипту.

8. І зловив він Аґаґа, амаликського царя, живого, а ввесь народ зробив закляттям, та й побив вістрям меча.

9. Та змилосердився Саул і народ над Аґаґом, і над найліпшим з його худоби дрібної й з худоби його великої та з товару вгодованого, і над вівцями, та над усім добром, і не хотіли зробити їх закляттям. А все маловарте й худе його зробили закляттям.

10. І було Господнє слово до Самуїла й казало:

11. Жалкую, що Я настановив Саула за царя, бо він відвернувся від Мене, а слів Моїх не виконав. І запалився гнів Самуїлів, і він кликав до Господа цілу ніч.

12. А рано вранці Самуїл устав, і пішов назустріч Саулові. І Самуїлові донесли, говорячи: Саул прийшов до Кармелу, і ось ставить собі пам'ятника, а потому повернувся й пішов, і зійшов до Ґілґалу.

13. І прийшов Самуїл до Саула, а Саул сказав йому: Благословенний ти в Господа! Я виконав слово Господнє.

14. А Самуїл сказав: А що це за мекання цієї отари в ушах моїх, та рик великої худоби, що я чую?

15. І сказав Саул: Від Амаликитянина привели їх, бо народ змилосердився над найліпшим із худоби дрібної та з худоби великої, щоб зарізати в жертву для Господа, Бога твого, а позостале вчинили закляттям.

16. А Самуїл сказав до Саула: Покинь, а я розповім тобі, що Господь говорив мені цієї ночі. А той сказав йому: Говори.

17. І сказав Самуїл: Хоч ти малий був в очах своїх, чи ж ти не голова Ізраїлевих племен? Чи ж не помазав тебе Господь на царя над Ізраїлем?

18. І послав тебе Господь дорогою, і сказав: Іди, і вчиниш закляттям нечестивих амаликитян, і будеш воювати з ними, аж поки ти не вигубиш їх.

19. І чому ти не послухався Господнього голосу, але кинувся на здобич, і зробив оце зло в Господніх очах?

20. І сказав Саул до Самуїла: Та я послухався Господнього голосу, і пішов дорогою, якою послав був мене Господь, і привів я Аґаґа, царя амаликського, а Амалика зробив закляттям.

21. А народ узяв зо здобичі худобу дрібну та худобу велику, як початок закляття, щоб приносити в жертву Господеві, Богові твоєму, в Ґілґалі.

22. І сказав Самуїл: Чи жадання Господа цілопалень та жертов таке, як послух Господньому голосу? Таж послух ліпший від жертви, покірливість краща від баранячого лою!

23. Бо непокірливість як гріх ворожбитства, а свавільство як провина та служба бовванам. Через те, що ти відкинув Господні слова, то Він відкинув тебе, щоб не був ти царем.

24. І сказав Саул до Самуїла: Прогрішився я, бо переступив накази Господні та слова твої, бо я боявся народу, та послухався його голосу.

25. А тепер прости ж мій гріх, і вернися зо мною, і я поклонюсь Господеві.

26. Та Самуїл сказав до Саула: Не вернуся з тобою, бо ти погордив Господнім словом, а Господь погордив тобою, щоб не був ти царем над Ізраїлем.

27. І повернувся Самуїл, щоб піти, а Саул схопив полу плаща його, та й відірвав.

28. І сказав до нього Самуїл: Господь відірвав сьогодні від тебе Ізраїлеве царство, та й передав його твоєму ближньому, ліпшому від тебе!

29. І також Ізраїлева Слава не скаже неправди та не буде каятися, бо Він не людина, щоб каятись.

30. А Саул сказав: Прогрішився я! Але вшануй й мене перед старшими мого народу та перед Ізраїлем, і вернися зо мною, а я поклонюся Господеві, Богові твоєму.

31. І вернувся Самуїл за Саулом, і Саул поклонився Господеві.

32. І сказав Самуїл: Підведіть до мене Аґаґа, царя амаликського. І пішов до нього Аґаґ весело. І сказав Аґаґ: Справді, відступилася гіркота смерти!

33. А Самуїл сказав: Як твій меч позбавляв жінок дітей, так позбавиться дітей твоя мати між жінками. І посік Самуїл Аґаґа перед Господнім лицем у Ґілґалі.

34. І пішов Самуїл до Рами, а Саул зійшов до дому свого, до Саулової Ґів'ї.

35. І більше не бачив Самуїл Саула аж до дня його смерти, та Самуїл сумував за Саулом. А Господь жалкував, що настановив був Саула царем над Ізраїлем.